ఉన్న బీరువా

జి. రంగనాథరెడ్డి

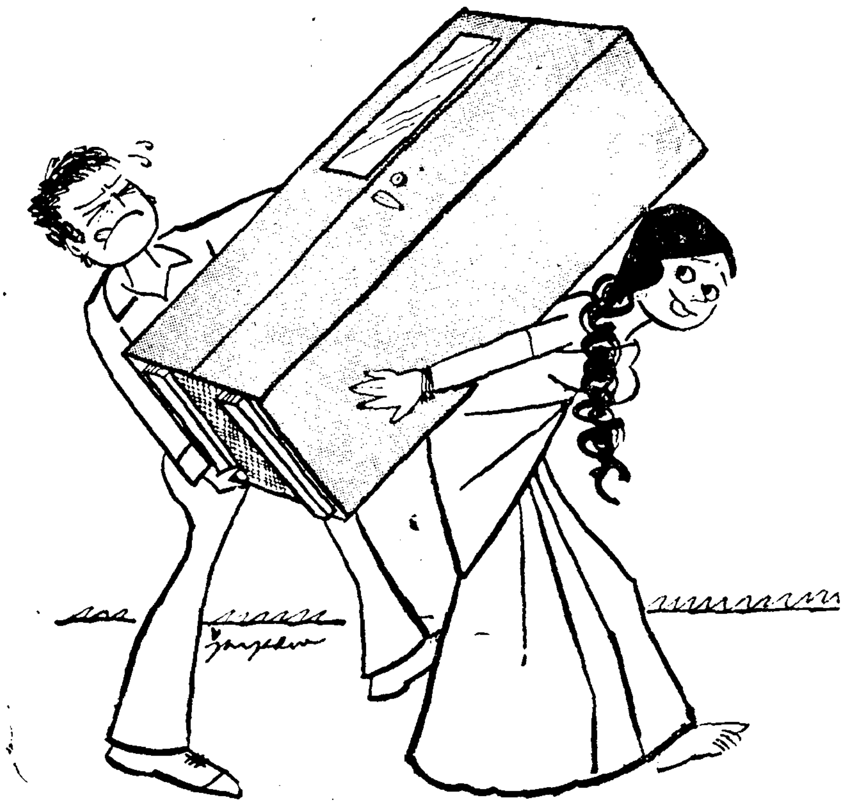

తెల్లచీర, తెల్లజాకెట్, తల్లో మల్లె పూలు. గడపదగ్గరే నుంచుని ఎదురు చూస్తోంది సుబ్బరత్నం.

సుబ్బరత్నం అనే పేరు వినగానే మీకు పొట్టిగా, బొద్దుగా, నల్లగా, పెద్ద ముక్కుపుడకలో, ఓ స్త్రీ రూపం, గుర్తుకు రావచ్చు. మన్నించాలి. కానీ, ఈ సుబ్బరత్నం మరీ అందగత్తె కాకపోయినా, చామనచాయే-అయినా అందకత్తె, వాళ్ల నాయనమ్మ పేరు పెట్టారు, ఒక్కర్తే కూతురు కావడంతో.

ఇప్పుడు ఎదురు చూడ్డం.. చేస్తూండగా ఎదురుగా పుస్తకాల సంచీలు, చేతిలో చిన్న క్యారియర్లు, ప్లాస్టిక్ వాటర్ బ్యాగులతో, పుత్రుడు నానిగాడు, పుత్రిక చంటి కనిపించారు...

"ఒరేయ్ నానీ, ఒసే చంటీ!" పిలిచింది. చిన్న గుండెల్లో చిన్న మీటర్‌గేజ్ రైళ్ళు పరిగెత్తాయి. స్కూలు వదలంగానే రాకుండా ఆడుకుని బట్టలు మాపుకున్నందుకు తిడుతుందేమోనని- బితుకు, బితుకుమంటూ దగ్గరకొచ్చారు.

చాలా గారంగా, యిద్దర్నీ దగ్గరకు తీసుకుని, ముఖాలు కడిగించి, బట్టలు మార్చి కూర్చొపెట్టి, పకోడీలు వేడిగా వున్నవి తినిపించి, పాలు తాగించింది.

మతులు పోయాయి వాళ్ళిద్దరికీ...

"అమ్మా! నాన్న నీకు చీర కొనుక్కొస్తున్నారా?" అంది పుత్రికారత్నం. అలాంటి సమయాల్లోనే, ఇలాంటి అమావాస్యలో చంద్రుడుదయించే ఘట్టాలు జరగడం-

కూతురు ప్రశ్నకు మురిసిపోతూ, ఇద్దర్నీ ముద్దాడి, "మనకు బీరువా వస్తోందిరా- మనం నెలనెలా డబ్బులు కట్టడంలా, వాడొచ్చి చెప్పాడు. నేను మీ నాన్న, రేపెళ్ళి చూసొస్తాం... మీ యిద్దరికీ ఏం రంగు బాగుంటుందో చెప్పండి."

"బీరువాంటే ఏంటే?" అడిగాడు నాని గాడు.

ఈ ప్రశ్న అడిగే దిక్కు లేక... వివరితో దాని ఉపయోగ ఉపన్యాసం యివ్వాలో తెలీక పోయినా సుబ్బరత్నానికి సంతోషం పొంగుకొచ్చింది.

"నానీ! బీరువా అంటే, మీ నాన్న అంత ఎత్తు, మీ నాయనమ్మ అంత వెడల్పు వుంటుంది. మన వంటగదంత తలుపులు వుంటాయి. అందులో మీ నాన్న బట్టలు, హేంగర్స్‌కివేసి తగిలించొచ్చు. నా చీరెలు, బట్టలు పెట్టుకోవచ్చు, డబ్బుదాచుకోవచ్చు, ముఖ్యమైన వస్తువులన్నీ పెట్టుకోవచ్చు." అదీగాక సినిమాల్లో చూస్తే... దొంగలు ఇంట్లో పడ్డప్పుడు బీరువాలో డబ్బు, నగలన్నీ దోచుకుంటూంటారు అదే బీరువాఅంటే"- ఈ దొంగతనం ఉదాహరణ ఎందుకు చెప్పానా అనుకుంది.

"అమ్మా! నా బొమ్మలు పెట్టుకుంటానే!"

"అమ్మా! నా బ్యాట్, బాలు పెట్టుకుంటానే -" వాళ్ల ఆరాటం.

తన చిరంజీవుల తెలివికి తల్లి కాసేపు విచారించింది - "అయ్యో! అందులో విలువైనవే, పెట్టుకోవాలమ్మా చిన్నీ! నీకు తాతయ్య చేయించిన గొలుసు ... నానిగాడి వెండి మొలతాడు పెట్టుకుందురుగానిలే."

ఆ మాత్రమైనా వాళ్ళకు శాంక్షన్ చేసినందుకు ఆనందంతో ఆ చిన్న బుర్రలు తలూపాయి.

ఇంతలో సైకిల్ బెల్ విన్పించింది. తన పతి, తన పిల్లల జనకుడు అయిన గోవిందు వచ్చాడు.

"ఏమండి! త్వరగా ముఖం కడుక్కురండి. పకోడీలు వేడిగా వున్నాయి." అంది.

"ఏమిటి సుబ్బరత్నాదేవీ! ఈ అకాల వసంతం!" అన్నాడు.

"సరే ... మొహం కడుక్కు రండి"... అంది.

ఇంతకు ముందు అయితే, ఏంటీ 'సుబ్బా; పుబ్బా'; రత్నా అనరేమా?" అని కసిరేది... సినిమాకేమైనా ఐడియా విన్పెట్టిందా అని మాట్లాడకుండా, కాఫీతాగి సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు.

"ఏమండీ! ఆ...మన బీరువా అతను

వచ్చాడండీ... అతనేనండీ మనం వాయిదాల మీద డబ్బు కడుతున్నామే...సుబ్బారావు అత నొచ్చి చెప్పాడు. మన వాయిదాలు అయి పోయాయిగా...రేపొచ్చి బీరువాచూసి మన కిష్టమైన రంగు చెపితే, యిస్తాడట. రేపెళ్లి చూద్దామండి. ఏ రంగు కావా లందాం?...''

ఇన్ని ప్రశ్నలు వచ్చిపడేసరికి, ఏం మాట్లా డాలో అర్థం కాలేదా-మ నవుడికి...

''అమ్మా!...తెలుపు బావుంటుందే''... నానిగాడు అన్నాడు.

''నలుపే''...అంది చంటిది.

'వద్దు రా...నాకేమో ఆకుపచ్చ బావుం టుంది. ఏమండీ!...'భుజాలుపట్టి కుదిపింది.

''హోం మినిస్టర్ చెప్పాక తప్పుతుందా, పిల్లలూ! ఆకుపచ్చే మన బీరువా రంగుగా ఆమోదించడమైనది.'' అన్నాడు.

రేపు ఉదయం వెళ్ళి, బీరువాని చూసి రంగు చెప్పిరావాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

ఆ తెల్లవార్లూ నిద్రలేదు సుబ్బరత్నానికి. బీరువా కలలే. మధ్యలో మెలకువొచ్చింది ''నిద్ర పోలేదా?'' అడిగాడు ''అది కాదండీ. మన బీరువా'' ఏదో చెప్పబోయింది. నోరు మూసి తన మీదకు లాక్కున్నాడు.

* * *

ఆ దుకాణానికి వెళ్లారు. సుబ్బారావు సగౌరవంగా ఆహ్వానించాడు, సుబ్బరత్నం దంపతుల్ని. అక్కడున్న బీరువా తను కోరిన రంగే. ''బీరువా యిదేనాండీ!'' సుబ్బరత్నం ఎగిరి గంతేసింది. ''ఇది శాంపిల్ అండీ. మీరు కలర్ ఫిక్సు చెయ్యంగానే వచ్చే బుధ వారం అంటే ఇంక నాలుగు రోజులకి మీ రొచ్చి తీసుకెళ్లొచ్చు. అప్పటికన్నీ వచ్చే స్తాయి'' అన్నాడు.

బీరువా తెరిచి చూపించాడు. బట్టలు తగిలించే హేంగర్లు పెట్టుకోడానికి, చిన్న తలుపులున్న అరలు. చాలా ముచ్చటగావుంది' సుబ్బరత్నం అన్నీ అడిగింది. సుబ్బారావు ఓపిగ్గా సమాధానాలు చెప్పాడు. ఈ బీరువా తన స్వంతం అనే ఊహతో సుబ్బరత్నం మనస్సు సినిమా వంద రోజులు ఆడినప్పుడు పొంగే నిర్మాత మనస్సులా పొంగిపోయింది.

''సరిగ్గా ఏరోజు రమ్మంటారు''గోవిందు అడిగాడు.

''ఈవాళ సోమవారం కదండీ! శుక్ర వారం ఉదయం రండి, పట్టుకుపోదురు''

''ఆహా! నా గృహానికి లక్ష్మీదేవిలా రాబో తుంది ఈ బీరువా. నా బుజ్జి బీరువా'' అను కుని ఎవరూ చూడకుండా ఓ ముద్దు పెట్టు కుంది సుబ్బరత్నం.

బయటికొచ్చాక ''నేనా సీసు కెళ్తాను, నువ్వింటి కెళ్ళు... నాకు టైమైంది.'' అన్నాడు గోవిందు...

''ఉండండి – రోజూ వెళ్ళే ఆఫీసేగా'' అంటూ హోటల్ కెళ్లి ఓ కాఫీ తాగేద్దాం. చిన్న పనుంది'' అంటూ హోటల్ కు లాక్కెళ్ళింది. కాఫీ తాగాక ... పక్క నున్న ఓ ఫ్యాన్సీ స్టోరు కెళ్ళారు. తాళాలు పెట్టుకునే గుత్తి చూపించమంది. విస్మ యంతో చూస్తున్న గోవిందుని ''ఏమండీ! మన బీరువా వస్తుందిగా...తాళంచెవి. ఇంటివి అన్నీ ఎక్కడ పెట్టుకోవాలన్నా విసుగ్గా వుందండీ. తాళాలగుత్తి వుందనుకోండి, ఎంచక్కా బొడ్లో దోపుకోవచ్చు. బాగా అందంగా కూడ కనిపిస్తుంది'' అని అతని నోరు మూయించింది.

ఈ బీరువా రాకముందే ఇన్ని కష్టాలు మొదలవుతున్నాయి, వస్తే ఇంకెలా వుంటుందో అని విచారించాడు, ఆ మానవుడు. తాళాల గుత్తి తీసుకొని బొడ్లో దోపుకొని, ఎదు రుగ్గా అమ్మడానికి అమర్చిన చిన్న చిన్న అద్దాల్లో తన తాళాలగుత్తి తన ముఖం కని పించడానికి నానా యాంగిల్స్‌లో కృషిచేసి చివ రికి తృప్తిపడి బయటి కొచ్చింది. ఇంటి కెప్పుడెప్పుడు వెళ్తామా. ఇరుగమ్మలు పొరు గమ్మల కెపుడు చెబుతామా, అని వుంది మనస్సు. ఈలోగా బిల్లు చెల్లించి వచ్చాడు. గోవిందు. ''మీరిక ఆఫీసు కెళ్ళండి'' అంది. ''సరేలే'' అని, ఇంత ఖర్చయింది. పోనీలే. అనుకుని ఓ పాతిక పైసలు మల్లె పువ్వులు కొని పెట్టాక, పేవ్‌మెంట్‌మీద అమ్ము తుంటే అవిచ్చి వెళ్లిపోయాడు. పతిదేవుడి

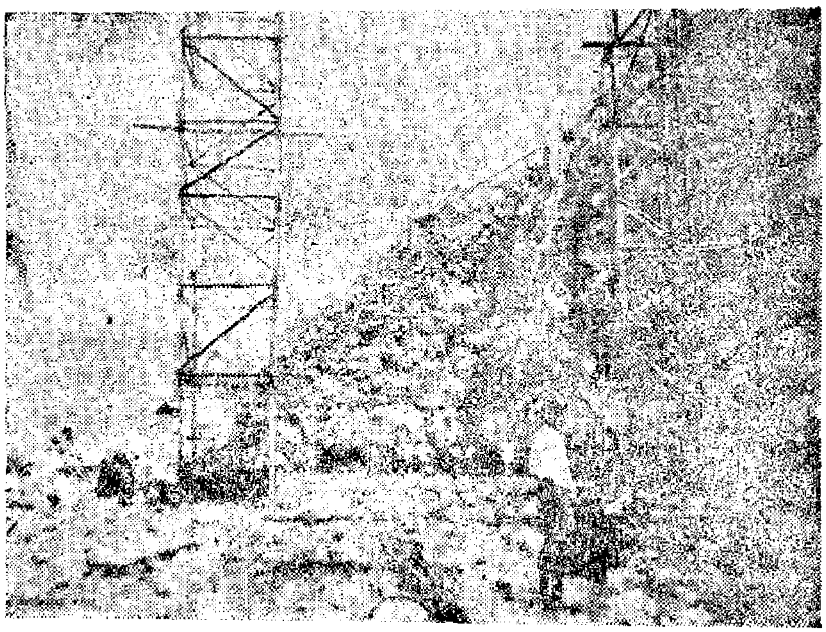

బహుళార్థ సాధక శ్రీశైలం ప్రాజక్టు

శ్రీశైలం ప్రాజెక్టు పని చురుగ్గా సాగ టానికి అగస్టు మూడవ వారంలో ప్రభుత్వం దానిని ఆంధ్రప్రదేశ్ నిర్మాణ సంస్థకి ఒప్ప చెప్పింది. సొరంగాలపనిని సఠేలో ఇంజనీరింగ్‌కంపెనీ నిర్వహిస్తున్నది. డాం ఎత్తు నదీ మట్టానికి 900 అడుగులు. ఈ అక్టోబరుకు 690 అడు గులు గోడ కట్టారు. ఇతర భాగాల నిర్మాణం కూడా చురుగ్గా జరుగుతోంది. విష్ణుగిరిలో పవర్‌స్టేషన్ నిర్మాణానికి పునాదులు తీస్తున్నారు. మొదటి జల విద్యుదుత్పత్తి యంత్రం రెండేళ్ళలో పని చేయడం ప్రారంభిస్తుంది. క్రమంగా ఉత్ప త్తిని 700 మెగావాట్లకి పెంచుతారు. ఈ ప్రాజెక్టుపనిలో మన యింజనీర్ల ప్రతిభని విదేశీ యులు ప్రశంసించారు. నీటిపారుదల, సాగు అవకాశాల పరిశీలన జరుగుతోంది. జగద్గురు శ్రీ శృంగేరీస్వాములవారు 1968 లో స్థలాన్ని, నిర్మాణాన్నిచూసి అది జయప్రదంగా పూర్తయి లోకకల్యాణానికి తోడ్పడాలని ఆశీర్వదించారు. కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తగినంత డబ్బుని కేటా యిస్తే ఈ ప్రాజెక్టు త్వరలోనే పూర్తవుతుంది.

[ఆం. ప్ర. ప్రె వి

పేమకు మనస్సులో మురిసిపోతుండగా ౹రువా ఆలోచనవచ్చి గోవిందుని తప్పేపి కాస్రమించుకుందామె మనస్సుని.

*   *   *

గడపలో కూర్చుని చిర్రుబుర్రు లాడు కొంది సుబ్బరత్నం. ప్రక్కింటి వనజతో బీరువా గురించి చెబుదామని వెళ్ళింది. వాళ్ల పుట్టింటి వాళ్ళు మొన్ననే ఓ బీరువా పంపేరు. పైగా అన్నీ తనకే తెల్సినట్లు "మేం కొన్న కంపెనీ మంచిది. మీ బీరువాల వాడు చేయించి ఇస్తున్నాడన్నారు. అందులో ఏదో మోసముంటుంది. కొన్నింటికి రంగు 'ఫేడ్ అయిపోతుంది" అని ఫేడంటే తన కర్మం కాదని రంగు వెలసి పోతుందని లేదా పెచ్చులూడిపోతుందని ఏదేదో అంది. సుబ్బరత్నానికి ఒళ్ళు మండింది. పైగా ఆ సుబ్బారావు ఎంతగా చెప్పాడు, తుపాకితో కాల్చినా తూట్లు పడదన్నాడు. అంటే తనకు పోటీగా బీరువా వస్తుందని దీని ఏడుపు అనుకుని వచ్చేసింది. ఇంకెవరికి చెప్పదలుచుకోలేదు. చెబితే అపశకునపు కూతలు కూస్తారని.

"తోటకూరమ్మా! తాజా తోటకూర" కూరలమ్మేవాడి అరుపు వినిపించింది. "ఓయ్ తోటకూర" పిలిచింది. వచ్చాడు. బుట్ట దించాడు. బేరమాడకుండా ఓ నాలుగు కట్టలు కొంది. 'ఇలాంటి వాళ్ళంటే సుల

ఉక్కు బీరువా

భంగా అమ్ముకోవచ్చు' అనుకున్నాడు వాడు. ఇంట్లో కెళ్ళి చిల్లర డబ్బులకోసం పోపు డబ్బాలో వెతికింది. చిల్లర తగల్లేదు. బీరువా లేకపోవడం ఎంత లోటో తెలిసింది. ఓ ఇరువది రూపాయల నోటు మాత్రం వుంది. ఆకుకూర వెనక్కిస్తే నామోషీ అనుకుంది.

"ఇరవై రూపాయలకి చిల్లరుందా అబ్బీ" అడిగింది.

"నా బుట్టంతా అమ్మినా పదిరూపాయలు చెయ్యవమ్మా, తొలి బేరమే ఇలాగైతే ఎలాగమ్మా! చిల్లరుంచుకోకూడదూ?" అన్నాడు వాడు.

"కాదబ్బీ! ఎల్లుండి మా బీరువా వస్తుంది. అందులో డబ్బులు వేసుకొనె అర వుంటుంది. అప్పుడు చిల్లరంతా జాగర్త చేస్తాను. వెధవది పోపు డబ్బాలో వుందమకున్నాను లేదు."

"ఇప్పుడేం చెయ్యమంటావమ్మా" ... అన్నాడు తమకు బీరువా వస్తోందన్నా, వాడు గౌరవాన్ని పెంచుకోలేకపోయాడు.

"బాబ్బాబు ... ఇంటాయన ఆఫీసు కెళ్ళారు. ఆడదాన్ని ఎలా వెళ్లను? ఆ ప్రక్కవీధిలో మా ఖాతా పచారీ కొట్టుంది... అనపా గోవిందుగారి భార్య పంపిందంటే చిల్లరిస్తాడు — తెచ్చిపెడుదూ? ఓ పది పైసలు ఎక్కువ తీసుకుందువు గాని" — అంది.

వాడు గొణుక్కుంటూ ఆ నోటు తీసుకొని వెళ్ళాడు — బుట్ట అక్కడే పెట్టి — తాను బీరువా లేనందున ఇంకా ఇలాంటి కష్టాలు ఎన్ని పడ్డది గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ చింతిస్తూ కూర్చుంది... ఆ బుట్ట పక్కనే—

"ఒంటిగంటయింది. ఇంక భోంచెయ్యాలా వదినా" — అంటూ ప్రక్కింటివాళ్ల కమల వచ్చింది. తీసికెళ్ళిన వారపత్రిక తిరిగి ఇచ్చెయ్యటానికి.

"ఆ ఒంటిగంటా!" ఉలిక్కిపడింది. కూరలమ్మేవాడు కొంప ముంచాడు. బుట్ట తన మొహాన పడేసి డబల్ లాభంతో ఉడాయించాడు, రెపరెపలాడే ఇరవై రూపాయల నోటుతో. గుండెల్లో రాయి పడింది.

సాయంత్రం భర్త రాగానే బాధగా చెప్పింది చివరకు ఆ బుట్ట సైకిలికి పెట్టుకుని మార్కెట్లో కూరగాయలకొట్లు వాళ్లకు అమ్మి రమ్మంది.

ముక్కు మొహం తెలియని వాడికి ఇరవై రూపాయలనోటు నమ్మి యిచ్చినందుకు మండిపడ్డాడు. పెళ్ళాంమీద...

పోనిద్దురూ — బీరువా వచ్చిందాకేగా? అంటూ ఇంక ప్రసన్నం చేసుకోడానికి అటూ, ఇటూ చూచి బుగ్గమీద ఓ ముద్దెట్టుకుంది — దాంతో కిమ్మనకుండా సైకిల్ క్యారియర్‌కు తాడుతో బుట్టను బిగించి...నానా అవస్థ పడుతూ వెళ్ళి చెమటలు, కక్కుకుంటూ వచ్చి, ఓ నాలుగు రూపాయలు ఇచ్చాడు సుబ్బరత్నానికి "ఇంతకుమించి చచ్చినా ఓ పైసా యివ్వనన్నారన్నాడు" ఒగురుస్తూ—

*   *   *

శుక్రవారం — తెల్లారగట్ల నాలుగింటికే లేచింది. సుబ్బరత్నం. ఇల్లంతా కడిగింది— ముగ్గులు పెట్టింది. బీరువా పెట్టాలనుకున్న స్థలంలో ఒకటికి రెండుసార్లు పసుపునీళ్ళతో కడిగి ముగ్గు పెట్టింది. తలంటుస్నానం చేసింది. పిల్లలనిలేపి స్నానాలు చేయించింది. భర్తను లేపింది. గోవిందు కళ్ళు నలుము కుంటూ లేచాడు, తలారా స్నానముచేసి ముఖముమీద పడే ముంగురుల్ని యెగదోసుకుంటున్న భార్యనుచూసి చేయిపట్టి లాక్కోబోయాడు. అందకుండా ప్రక్కకు ఎగిరింది.

(36 వ పేజీ చూడండి)

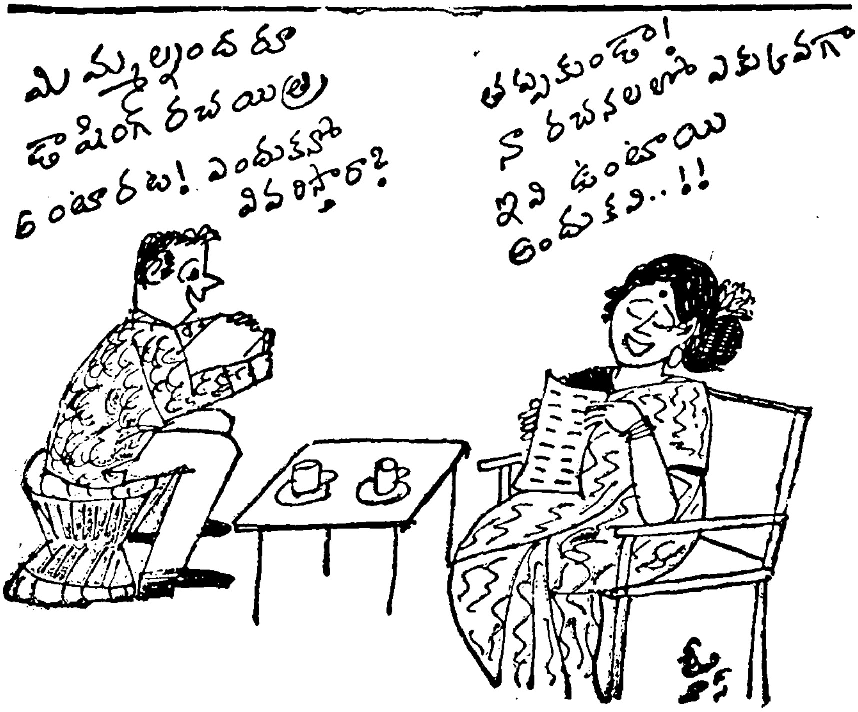

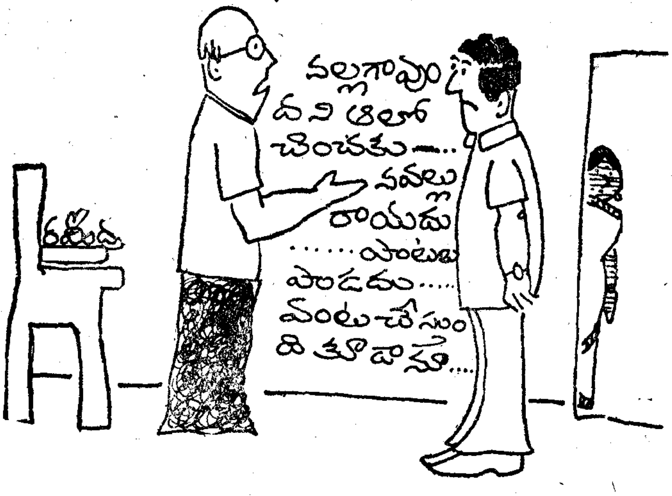

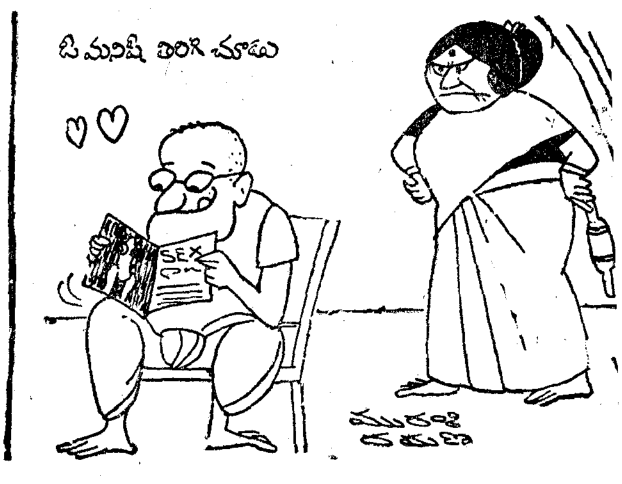

ఉక్కు బీరువా

(18వ పేజీ తరువాయి)

"ఏమండీ ఇవ్వాళేగా మన బీరువా తెచ్చుకోవాలి. మీరు స్నానము కానిస్తే వెళ్దా"మంది-

"నువ్వెందుకు నేను బండి చేయించుకు తెస్తానుగా!" అన్నాడు విసుగ్గా—

"కాదండీ! నేనూ వస్తాను. రిక్షాలోవెళ్ళి మళ్ళీ బండివెనకాతలే రిక్షాలో వద్దాం" అంది.

ఇక వివదనుకుని స్నానం ముగించాడు.

"గడ్డం గీసుకోకపోయారా!" విసుక్కుంది, టిఫిన్ కాఫీ యిచ్చింది. బట్టలు వేసుకొని సిగరెట్టు కాల్చుకుంటూ కూర్చున్నాడు. పిల్లలకి తామెళ్ళి బీరువా తెచ్చాక స్కూలు కెళ్ళుదురుగానిలే ... అంది. "లేటైపోతేనో?" అన్నారు వాళ్ళు-

"పోనీ ఈ పూటకు మానేద్దురు గానీ" అంది. వాళ్లకు చాలా సంతోషం కలిగింది. 'రోజుకో బీరువా వస్తే బావుండు. స్కూల్ కెళ్లకుండా హాయిగా ఇంట్లోనే ఆడుకోవచ్చు' అనుకున్నారు.

"ఏమండీ? వెళ్దామా!" అంటూ ఓ పెద్ద నిండుగా వున్న చేతి సంచితో వచ్చింది.

"ఏమిటది?" అడిగాడు.

"ఏం లేదండి. మా పుట్టింటివాళ్ళిచ్చిన కంబళి. మన బీరువాకు బండిలో రాసుకుని గీతలు అవీ పడకుండ రంగు పోకుండా" అంది. "నయం మన పెద్ద పరుపు తేకపోయావా, మరీ మెత్తగా వుంటుంది" అన్నాడు.

"అవునండీ! తీసికెళ్దామా! రిక్షాలోనేగా వెళ్లేది."

"ఇక చాల్లే ఊరుకో. వాళ్ళు గడ్డీ అదీ వేసి జాగ్రత్తగా ప్యాక్ చేసి యిస్తారు. ఈ కంబళి ఇంట్లో తగలేయ్" అన్నాడు.

"ఉండనివ్వండి, మోసుకొచ్చేది నేనేగా. మీకేం పదండి" అంటూ "ఉండండి" అని, లోనికెళ్ళి "ఒరేనానీ! ఒసే చంటీ! తలుపు ప్రక్కన ఈ హారతి పళ్లెం - కొబ్బరికాయ పెడుతున్నాను. జాగ్రత్తగా చూస్తుండండి" అని కదిలింది. బీరువా రాగానే హారతిచ్చి, కొబ్బరికాయ కొడదామని ముందుగానే సిద్ధం చేసుకుంది.

రిక్షాలో వెళ్తుంటే రిక్షా కంటే తన మనసు ఎప్పుడో బీరువా దగ్గర కెళ్ళింది. ఎన్నాళ్ళ కెన్నాళ్ళ కొస్తోంది, నా స్వంత బీరువా. నా బుజ్జిముండ. ఎంత బావుందో..

"ఇదిగో. ఇక దిగు వచ్చేశాం" అన్నాడు.

ఊహల్లోంచి బయటికొచ్చి రిక్షా దిగింది - కొంచం ప్రక్కగా ఓ బండి వుంది- ఇద్దరు దాన్దగ్గరికెళ్ళారు.

"ఇదుగో బండబ్బాయ్! బండ్లో ఉన్న గడ్డి సరిచేసి... ఈ కంబళీ పరుపు... ఆ ప్రక్క వీధిలోవున్న ఆఫీసునుంచి మా యింటి దాకా తీసుకురావాలి... బీరువా! ఏం పుచ్చుకుంటావు!"

"అలాగే తెస్తాను తల్లి! ఏమివ్వాలో మీకు తెలియుదా — కష్టంచేసి, పొట్ట పోసుకునేవాళ్లం. మీ దయ"... అంటూ వాడు గడ్డి పరిచేసి కంబళి పరచి వాళ్లతో కదిలాడు.

రిక్షాను దానివెనకే రమ్మని నడిచి వెళ్ళారు. ఆఫీసుదగ్గర కెళ్లంగానే, జనమంతా గుంపులుగా వున్నారు.

ఓ! యిద్దరు పోలీసులు వున్నారు. గోవిందు ఏం జరిగిందని అడిగాడు — ఓ నడివయస్సతను చెప్పాడు — ప్రక్కన అతని పడుచు పెళ్ళాంని చూపించి, "నన్ను సస్పెన్స్‌లో పెడదామని నాకు తెలికుండా ఇదేమో వాయిదాల పద్ధతిలో బీరువా వస్తుందని డబ్బు తగలేసింది. నాకు తెలిసేసరికీ వాడో పెద్ద లోఫర్... తీర వచ్చేసరికి, ఉడాయించాడు — వాడిలాంటివెన్నో చేశాడు. మీరూ ఇందులో ఇరుక్కున్నారా?" అడిగాడు.

గోవిందు పెళ్ళాంవైపు చూశాడు కోపంతో — సుబ్బరత్నం ఆఫీసు తలుపుకేసి చూసింది, అక్కడో పెద్ద తాళంకప్ప సుబ్బరత్నాన్ని చూసి. "అయ్యో సుబ్బరత్నమా!" అంటూ జాలిగనూ, వికృతంగానూ నవ్వింది.